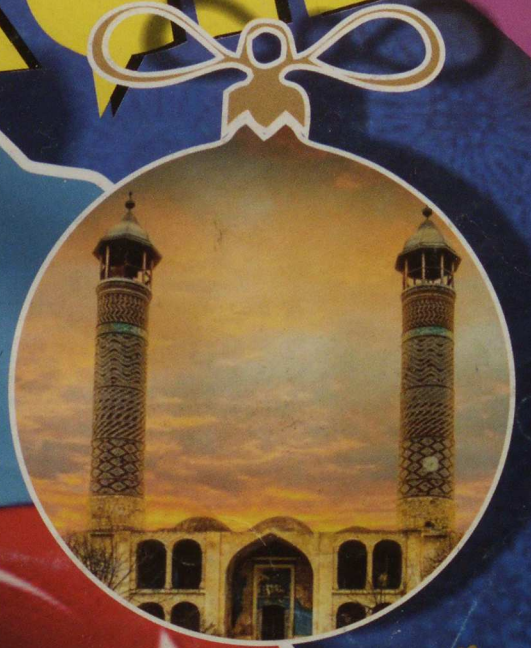
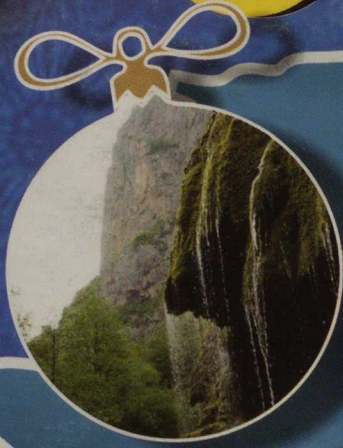

1

2021

ISSN-0207-4710

GÖYƏRCİN

TƏZƏ İL

Təzə il, ay təzə il,
Gəlməyəsen gözə,il.
Uğurlu qədəminlə
Ömrümüzü bəzə, il.

Kaman gətir, saz gətir,
Şirin bir avaz gətir.
Dön zəfərlər ilinə,
Ürəklərə yaz gətir.

Tez gəl, bizi sevindir,
Yolu, izi sevindir.
Doğmaları gözləyən
Dağı, düzü sevindir.

Üzlərə işıq gətir,
Gözlərə işıq gətir.
Kül altında uyuyan
Közlərə işıq gətir.

Sevincdən əsir dilim,
Xoş gördük, təzə ilim!
Gəlişinlə yurdundan
Dərd itsin ilim-ilim.

Yaxamı külək açsın,
Qədəmin ürək açsın.
Sevənlərin qəlbində
Arzular çiçək açsın...

Şükür sənə, İlahi,
Nələr gəldi ağılıma? -
Qələbə məlhəmi qoy
Mənim könül ağrımına!

Bizi lala döndərib
Sanki otuz il susmaq.
Qismət elə sən mənə
Zəfər dastanı yazmaq!

Xalqım şərəflə çıxsın
Tarixin sınağından.
Axır ki, babaların
Qurtaraq qınağından...

***

Otuz illik mürgüden
Yaralı şir oyandı...
Hər qayanın dibindən
Bir qəhrəman boylandı...

Boz ata süvar olub,
Nəbi Həcərlə gəldi...
Sultan bəy belindəki
İti xəncərlə gəldi...

Elə bil kişnəyirdi
Əfsanəvi Qıratlar...
Koroğlu nərəsimi
Şaqqıldağan qradlar?

Hırsənən igidlərin
Gözlərinə qan gəldi.
Qarlı dağlar aşaraq
Ağ atlı oğlan gəldi...

Köksümüzdəki vulkan
Od püskürdü, qaynadı.
Qarabağ səmasında
İldırımlar oynadı...

Göylərdən xeyir-dua,
Yer altdan səda gəldi.
Çox şükür, qeyrətlənib,
Lazım baba da gəldi...

Baxmadı nə çovğuna,
Baxmadı nə qırova!
Azərbaycan əsgəri
Bayraq sancdı Murova...

Büzüşən zirvələrin
Açıldı qırışığı.
Nur saçdı Qarabağa
Bayrağımın işığı...

Bizdən küskün Kəlbəcər
Sevincindən uçunur...
Muştuluqla Şuşanı,
Muştuluqla Laçını...

Füzulidə səslənsin
Füzulinin qəzəli...
Döndər yaşıl yarpağa
Vaxtsiz solan xəzəli...

İgidlərim inadlı,
Arzularım qanadlı...
Gözün aydın, Cəbrayıl,
Gözün aydın, Qubadlı!

Zəngilan, çinar meşən
Qırılıb, nə gündədir?
Ağdam, fikir eləmə,
Ağ günlərin öndədir...

Ay Bərgüşad, Həkəri,
Araz, gözlərin aydın!
Çiməcəyəm suyunda
Bu yaz, gözlərin aydın!

Dalğalanır Murovda
Azərbaycan bayrağı...
Şölələnilir qəlbimdə
Sönən ümid çırağı...

Azərbaycan əsgəri,
Səni Allah qorusun!
Yağların başına
Yağdır hiddət dolusu...

Ayağın dəyən yerdə
Bitəcəkdir gül-çiçək...
Öz doğma yurdumuza
Dönəcəyik sevincək...

Qış çəkilib getməsə,
Bahar, yaz ola bilməz.
Mənim zəfər dastanım
Sənsiz yazıla bilməz...

(Əfqan xalq nağılları)

EYNƏKLİ BUZOV

Belə nəql edirlər ki, bir dəfə Adəm xan bazardan bir buzov alır. Onu evə gətirib, qarşısına saman tökür. Buzov ac olsa da, samana dilini vurmur. Bütün yayı dağ çəmənliklərində gəzən, yaşıl, dadlı ot yeməyə öyrəşən bu inək balası heç samana gözünün ucuyla da baxmır.

Buzovun gündən-günə arıqlamasını Adəm xan özünə dərd eləyir.

Bundan xəbər tutan Əli Məhəmməd qonşusugilə gəlir və deyir:

-Mənim lap sənə yazığım gəlir. Yüz əfqani (manat) versən, sənin buzovuna saman yeməyi öyrədərəm.

Adəm xan o saat qonşusunun istədiyi qədər ona pul verir. Əli Məhəmməd pulu götürüb, bazara gedir. Oradan şüşəsi yaşıl olan bir eynək alıb geri qayıdır və Adəm xana deyir:

-Buzovu yanıma gətir.

Adəm xan buzovu gətirir.

-İndi də saman gətirib onun qabağına tök.

Buzovun sahibi belə də edir. Ancaq buzov yenə də saman yemək istəmir. Bunu gören Əli Məhəmməd aldığı eynəyi buzovun gözünə taxır. Eynəklə baxanda sarı samanı yaşıl gören buzov iştahla, acgözlüklə yeməyə başlayır.

Adəm xan çox təəccüblənir. Buzovun eynəyini çıxarıb ora-burasına baxır. Sonra Əli Məhəmmədə deyir ki, mənə də belə bir sehrlı eynək tapıb gətirsən, sənə yüz yox, iki yüz əfqani pul verərəm. Ancaq elə eynək olsun ki, mən onu gözümə taxanda iştahla saman yox, ondan daha ucuz başa gələn torpaq və daş yeyə bilim.

SEVİMLİ KEÇİ VƏ MOLLA

Hər dəfə dua edərkən qoca bir kişinin ah çəkib ağladığını gören molla düşünür ki, gör mən necə təsirli danışırımsa, dinləyənlər göz yaşlarını saxlaya bilmirlər?

Bir dəfə o, ağlayan kişidən soruşur:

-Nə üçün hər dəfə məni dinləyəndə ağlayırsan?

Kişi cavab verir:

-Hirsimdən, acığımdan ağlayıram. On il bundan qabaq sevimli keçim ölmüşdü. Hər dəfə sənin axmaq çıxışlarını dinləyəndə onun saqqalını və səsini xatırlayıram.

YEMİŞ

Belə deyirlər ki, varlı bir kəndli eşşəyin belinə toyuqlarını yükləyib, bazara satmağa aparırmış. O, Əli Məhəmmədin evinin yanından keçəndə ayaq saxlayır. Ev yiyəsini səsleyib, ona üç manat verib deyir:

-Bu pulun əvəzində mənə, eşşəyimə və toyuqlarıma yemək gətir.

Əli Məhəmməd pulu alıb, bostana gedir. Bir yemiş dərib gətirir və kəndliyə verir. Sonra təbəssümlə deyir:

-Mən sənin istəyini yerinə yetirdim. Yemişi kəsib özün ye, qabığını eşşəyinə ver, tumlarını isə toyuqların yesin...

AĞILLI QULLUQÇU

Ağa öz qulluqçusuna deyir:

-Ey, Əhməd, çıx çölə, gör yenə yağış yağdırmı?

Əhməd deyir:

-Mənim ağam, indicə çöldən içəri gələn pişiyin üstünə bax. Əgər onun beli yaşdırsa, deməli yağır, qurudursa, yağmır.

-Yaxşı, Əhməd, işığı söndür, yataq.

-Ağa, gözlərini yum, qaranlıq olacaq.

-Yaxşı, Əhməd, get qapını ört və cəftəni vur.

-Ağa, bilirsən nə var. Mən indicə sənin iki istəyini yerinə yetirdim. İndi özün dur qapını bağla...

Tərcümə edən: R.Y.Əliyev